

Arrest

nr. 135 820 van 5 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juni 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DECROOCK, die loco advocaat A. BEECKWEE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 15 januari 2014 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 24 juni 2014 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 15.01.2014 werd ingediend door:

(..)

Om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Gezien dat de dienst Gezinshereniging – Visa de eerdere visumaanvraag van betrokkene op 02.08.2012 weigerde omwille van volgende redenen:

"Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Overwegende dat op 13/06/2012 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van E. H. (...), om zijn echtgenote in België, K.H. (...) te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hoger vermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1°wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2°worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3°worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat mevrouw K.H. (...) ter staving van haar bestaansmiddelen de volgende documenten voorgelegd heeft:

-een bewijs waaruit blijkt dat mevrouw een invaliditeitsuitkering ontvangt. Deze bedraagt tussen de 946,08 euro en 1129,41 euro per maand.

Overwegende dat betrokkene bijgevolg niet aantoont dat zij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Op jaarbasis kreeg mevrouw K. (...) een uitkering van 12935 euro in het jaar 2011 of omgerekend 1077 euro per maand. Wat onvoldoende is om in de eigen behoeften, en die van haar echtgenoot die haar wenst te vervoegen, te voorzien zonder ten laste te vallen van het sociale zekerheidssysteem van het Rijk. Immers, de voorgelegde inkomsten zijn minder dan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn"

In het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging legt de referentiepersoon als bewijs van haar bestaansmiddelen volgende documenten voor:

-schrijven Bond Moyson dd. 13.01.2014; uitkeringsattest Bond Moyson dd. 13.01.2014 waaruit blijkt dat ze in de maanden juli-december 2013 een gemiddeld maandelijks inkomen (invaliditeitsuitkering) had van 1133 euro.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden ontoereikend zijn. Immers, hij beschikt niet over toereikende bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Rekening houdend met de kosten van het dagelijkse leven, algemene maandelijks vaste kosten, en het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel

betrokkene als voor de referentiepersoon te garanderen. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De huidige aanvraag gezinshereniging bevat geen elementen die een andere dan de reeds genomen beslissingen kan rechtvaardigen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij betoogt in de synthesesamenvatting dat op basis van het feit dat haar echtgenote ondermeer eigenaar is van een eigen woning en geen hypothecaire lasten heeft, het inkomen wel voldoende is om niet ten laste te vallen van de openbare overheden.

2.2. Artikel 42, § 1, tweede lid van vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid".

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat de echtgenote van verzoekende partij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt en wordt vervolgens gesteld:

"Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden ontoereikend zijn. Immers, hij beschikt niet over toereikende bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Rekening houdend met de kosten van het dagelijkse leven, algemene maandelijkse vaste kosten, en het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel betrokkene als voor de referentiepersoon te garanderen. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De huidige aanvraag gezinshereniging bevat geen elementen die een andere dan de reeds genomen beslissingen kan rechtvaardigen."

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij, naast het bewijs van de invaliditeitsuitkering van haar Belgische echtgenote, tevens een eigendomsakte heeft voorgelegd alsook een schrijven waarin vermeld staat dat zij deze eigendom bewonen en hier geen hypothecaire lening voor afbetalen. De Raad kan uit de motivering *"Rekening houdend met de kosten van het dagelijkse leven, algemene maandelijkse vaste kosten, (...)"* niet opmaken of de verwerende partij bij de behoeftenanalyse rekening heeft gehouden met het gegeven dat de echtgenote van de verzoekende partij in bezit is van een eigen woning waarop geen hypothecaire last rust. Het betoog in de nota van verwerende partij dat er wel degelijk een behoeftenanalyse is gebeurd en dat de maandelijkse vaste kosten waarvan sprake in de bestreden beslissing uiteraard niet enkel de hypothecaire afbetalingen betreffen maar ook kosten voor gas, water en elektriciteit, is een a posteriori motivering die het vastgestelde gebrek in de bestreden beslissing niet kan herstellen.

2.4. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Nu verzoekende partij ingevolge artikel 52, §1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen opnieuw een attest van immatriculatie dient te worden gegeven ingevolge de hangende verblijfsaanvraag, dient het bevel om

het grondgebied te verlaten mee vernietigd te worden nu dit bevel niet overeenstemt met een attest van immatriculatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juni 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER